

Spm. nr. S 380

Til fødevareministeren (24/10 03) af:

[Christian H. Hansen](#) (DF):

»Vil ministeren oplyse, hvordan et krav om mærkning af om et købsprodukt, der indeholder rituelt slagtet kød efter jødisk og islamisk ritus, kan udformes?«

Svar (4/11 03)

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Fødevaredirektoratet, der har udarbejdet det vedhæftede notat, som jeg skal henholde mig til:

Bilag

Fødevaredirektoratet

Den 30. oktober 2003

Notat

om

mærkning af slagtemetode

Der er på nuværende tidspunkt ikke hjemmel til at kræve, at fødevarer mærkes med oplysninger om hvilken metode, der er anvendt ved slagtingen. Producenterne og detailhandlen kan derimod frivilligt mærke med slagtemetode, forudsat det sker på en måde, hvorved forbrugerne ikke bliver vildledt. Det forudsætter blandt andet, at oplysningerne kan dokumenteres.

Fødevarelovens § 22 og § 24 stk. 1, nr. 4, (Lov nr. 471 af 1. juli 1998 om fødevarer m.m.) giver fødevareministeren mulighed for at træffe bestemmelser om særlig mærkning. I lovens forarbejder gøres der dog opmærksom på, at der er totalharmonisering på området, og at supplerende mærkning derfor fastsættes på fællesskabsplan.

Da et generelt krav om mærkning af kød og fjerkræ med slagtemetode er omfattet af et EU-harmoniseret retsområde, vil mærkningskrav kræve fællesskabsbeslutning.

Hvis det f.eks. kun er fjerkræ, og dermed kun en bestemt fødevare, der kræves mærket med slagtemetode, kan Danmark i princippet underrette Kommissionen om, at Danmark påtænker et sådant krav (Jf. art. 4, nr. 2 og art. 19 i Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler.). Danmark kan imidlertid kun gennemføre mærkningskravet, hvis Kommissionen eller de øvrige medlemsstater ikke gør indsigelse mod forslaget (Jf. art. 4, nr. 3, i Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler.). Da en sådan bestemmelse, jf. traktatens artikel 28 (Nuværende kodificerede udgave.), vil være i strid med princippet om varernes frie bevægelighed, vil det i praksis kræve en fællesskabsbeslutning at indføre et krav om mærkning med slagtemetode, jf. traktatens artikel 95.